

POSUDEK VEDOUCÍHO DIPLOMNÍHO PROJEKTU

Zadání: Multifunkční kulturní centrum – Mariánské Lázně
Autor: Bc. Johana Šohajková
Akademický rok 2016/2017 – letní semestr

Na začátku byla úvaha o smutném vývoji lázeňského města, ve kterém se prohlubuje propast mezi stále více lázeňským severem a čistě obytnou lokalitou na jižní straně města. Vznikají dvě monofunkční města. Jedno postrádá své centrum, druhé je centrem, ale postrádá své obyvatele. Vrcholem takové trhliny, je úvaha o přemístění radnice mimo historické centrum. Buducnost spatřujeme ve větší míře promíchání funkcí a posílení historického středu o celoměstsky významné budovy. Zároveň hledáme nová subcentra v jižní části města. Téma je jedno město – jedno centrum. Zapomenutý park za radnicí, téměř sevřený do uliční zástavby podél Ruské ulice a rozpadající se zadní trakty domů, je objevenou rezervou v samotném centru. Místo, kde lze zakotvit s konceptem společensko-kulturního centra, doplněného o rezidenční část a nové hotely.

V prvním kroku byly nastaveny pravidla pro celý blok. Byla to společná práce všech diplomantů pracujících na tématu Mariánských Lázní. Stanovení nové uliční a stavební čáry podél západního okraje nového bloku, určení míst příčného propojení, určení charakteru vnitrobloku i definování prvků a atraktivit nového parkového náměstí U radnice. Byla vybrána parcela pro novostavbu multifunkčně kulturního centra.

Výškový rozdíl mezi ulicemi Hlavní a Ruskou je 30m. Téma překonání výškového zlomu a prostupnosti územím se stalo nosné pro samotný návrh. I cesta může být cíl. Vytyčená cesta -diretisima mezi Hlavní a Ruskou je lemována aktivitami. Cesta parkem, domem, kolem divadla, galerie, zase parkem, kolem kostela až k novému pavilónu pramenu Balbín by mohla být zážitkem. Analogie k lázeňské kolonádě je na místě. Vertikální kolonáda jako otevřený společenský prostor, místo setkávání a kulturních zážitků, krytý prostor na cestě od pramene k prameni, kde se dějí věci. Johanka obaluje svou cestu jednotlivými zážitky v podobě foyer, velkého sálu, experimentální scény, galerií, workshopovými prostorami vše graduje k otevřené venkovní scéně, která jen plynule přechází do přírodní krajiny parku. Kulturní cesta napříč lázeňskou krajinou je krásným konceptem, který mě baví. Silný koncept, který mohl být vodítkem pro návaznou práci, byl však na mnoha místech opuštěn či mírně rozostřen. Nabízí se otázka orientace hlavního sálu, zda-li neměl být spíše orientován podélně, zda-li venkovní schodiště nemělo být více součástí vytyčeného směru, zdali se celkově nemohla dispozice více vrstvit v podélném směru, zdali vnitřní schodiště v kolonádě nemělo být prostorově víc rozehrané a uvolněné, jako atmosféra kolonády, ale vnímám tyto připomínky jako podněty do diskuze na téma, koncept a jeho čitelnost v jednotlivých fázích návrhu. Mnoho nejasností se objeví, až když jsou nakresleny a lze je sledovat z odstupu. Ukazuje se, jak je důležité najít při navrhování prostor na zpětnou vazbu a revizi myšlenek, tak aby si architekt uvědomil, zdali stále sleduje vytyčenou cestu. Bohužel v diplomním projektu obecně tento čas chybí a konkrétně při této úloze byl čas vyčerpán při navrhování celému bloku.

Dispozice je přesná a komplexní, promyšlená. Podařilo se vyřešit bezbariérový průchod naskrz domem, který by mohl být defacto využit nonstop. To jen posiluje smysl vertikální cesty - kolonády, jako charakter veřejného prostoru, veřejné pasáže.

Celkově projekt hodnotím jako kvalitní, formálně úplný, přehledný a přínosný, v mnoha úvahách jako inspirativní. Obsahově nelze nic vytknout. Dokazuje, že Johanka přistupuje k práci zodpovědně a hledá vlastní cestu. Toho si na jejím přístupu cením. Doporučil bych snad jen schopnost revidovat některé své představy ve prospěch těch podstatnějších a důslednější sledování vytyčeného kurzu. Projekt hodnotím známkou B.

Boris Redčenkov
V Praze 13. 6. 2017